

שני האחים
והאש
(עיבוד של לילך יואל
לאגדה אינדיאנית)

בכפר רחוק במעבה היער גרו שני אחים. בני המשפחה נהגו להתכנס יחד בכל מולד ירח בקרחת היער להכין ארוחה גדולה ולספר סיפורים סביב המדורה.

האח הבכור הרגיש שאינו מוצא את מקומו ומעדיף להיות עם עצמו והפסיק להגיע ללא הודעה מוקדמת. לאחר מספר שבועות, החליט אחיו הצעיר לבקרו.

היה זה לילה מאוד קר.

האח הצעיר מצא את אחיו יושב מול המדורה בפינה נידחת של היער..

האש הדולקת הייתה חמימה ומזמינה.

האח הבכור הבין את סיבת ביקורו של האח הצעיר

והזמין אותו לשבת לידו מול האש. האח התיישב ללא מילים וחיכה...

שקט עמוק שרר ביניהם. שני הגברים רק התבוננו באש,

בריקודי הלהבות מסביב לעצים הבוערים, הרגישו את חומה עוטף את הפנים והידיים,

רק קול פצפוף העץ בלהבות נשמע וקולה של תנשמת רחוקה.

כעבור מספר דקות, בחן האח הצעיר את הגחלים, ובזהירות רבה בחר באחד הבולטים

מהם. אט אט הוא הרחיק אותו מהאש, חזר למקומו והמתין...

האח הבכור התבונן מרותק למהלכו של אחיו הצעיר. אט אט החל הגחל לדעוך – תחילה קטנה הלהבה, מדי פעם כבתה וחזרה לבעור עד שנותר רק הגחל, עדיין בוחק באדום ושחור ואפור מרצדים, ואז הוא איבד את הברק, ואחר כך כבה כמעט לחלוטין.

תוך זמן קצר, מה שהיה קודם חגיגה של אור וחום, הפך להיות גחל מכוסה שכבה של אפר שחור וקר, ואף לא מילה נאמרה בין שני האחים מתחילת הערב.

בשלב מסוים, החל האח הצעיר להתכונן לעזיבתו לביתו.
הוא החזיר את הגחל הקר וחסר התועלת למרכז הלהבות. כמעט מיד הגחל חזר לבעור,
כשהוא ניזון מהאור והחום של הגחלים הסמוכים לו.
כשעמד האח הצעיר לעזוב, אמר לו אחיו:
**"תודה על ביקורך, ועל השיעור הנפלא שלימדת אותי.
אחזור למשפחה. תבורך!"**